ADJOURNMENT MOTIONS.

1. Declaration of Moratorium.

2. Remission of tax due to failure of crops.

Mr. President: I have got notice of two adjournment motions from Mr. Iyyu. One is on the subject of the immediate necessity of declaring a moratorium till the disposal of the Cochin Agricultural Debt Relief Bill and the Cochin Debtors' Relief Bill. There is a resolution to the same effect, No. 208, and under the Standing Orders, the adjournment motion is not in order. The other is to discuss the immediate necessity of declaring complete remission of tax for puncha and kole nilams for the ensuing kist, because of the total failure of crops due to absence of rain. A similar motion for reduction of kist was ruled out of order during the last session, and because a motion of this kind is not a matter of urgency, that also is not in order.

Condolence motion on the demise of Mr. M. K. Raman, the late Commissioner of Excise.

***Dr. A. R. Menon** (*Minister for Rural Development*): Sir, I beg leave to move the following condolence resolution :

"*This House places on record its deep sense of sorrow on the sudden and sad demise of Mr. M. K. Raman, Commissioner of Excise, and for a long time, a non-official member of this House.*"

Sir, this is the third time, within my limited period here, that I undertake this melancholy task of moving the condolence resolution. There is some similarity in at least two cases for, the death was sudden and, therefore, the shock was unbearable. Mr. Raman belongs to a very respectable Ezhuva family in the State, though owing to circumstances—I am mentioning it with a purpose—he was not financially in a very good condition. During his scholastic career, a body of gentlemen consisting of Princes of this State and members of all classes joined together to help him to see that his education is completed. That shows in what respect these people have held Mr. Raman even while he was a student and what hopeful anticipation they had in his case. I need scarcely assure this House that this anticipation had been completely fulfilled. Mr. Raman entered Government service some decades ago. But, he thought that the steady and certain official life was not suitable to the uncertain and vigorous life of a lawyer and he left the Government service and re-joined the Bar. But, later on, with the change that came over the policy of the Durbar that as far as possible, the

*Speech not corrected by the Hon'ble Member.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

unrepresented communities must be encouraged, Mr. Raman again joined the Government service as a junior judicial officer and from that day onwards his rise was phenomenal within a period of four to five years. He passed from stage to stage and ascended the official ladder successfully holding the post of the junior officer, Additional District Judge and culminating his career also by holding the post of the head of the most onerous and the most unpleasant department as the Commissioner of Excise. During this short period of two or three months Mr. Raman turned himself to be a very capable executive officer and a bold, vigorous and fearless officer, and it is a great pity that we have lost him before he was completely settled on his saddle. By the time he settled on his saddle, his career has ended, and the intensity of the grief is added when we realise that his old and helpless parents are alive to-day. It has been my misfortune to witness the vacant look of a deranged man on the face of his old father.

I am sure the House will feel the separation all the keener because of the fact that these two helpless people are alive to-day, to mourn the loss of their son.

May I say one word more. I personally feel the loss all the keener, because he has been a close friend of min and there is no one with whom I take so much of liberty. Further, it is my good fortune to have very intimate and friendly relations with the community to which Mr. Raman belongs, and I feel that the community has lost very seriously in the death of Mr. Raman.

I wish, Sir, with your leave and with the leave of the House, to convey to his old parents and to the Thiyya community to which he belongs, the condolence and the sorrow of this House

Mr. K. P. Kannan Nayar (*Secretary to Government*): Mr. President, Sir, I beg to associate myself with all that has fallen from the lips of the Hon'ble Minister. It was really a shock to all to hear of the sudden death of Mr. Raman. Even his intimate friends did not know that there was anything radically wrong with him. For my part, though I had been closely associated with him for the last so many years, I never knew that he was suffering from any serious illness. The previous evening of the day on which his death took place, I was returning from Trippunittura and I casually stepped into the house of our Chief Justice. There I heard the news that Mr. Raman was suffering and that he had been removed to the hospital. That was at about nine or ten o' clock in the night. I thought I could go and meet him in the hospital in the morning. But the first thing that I heard in the morning was that Mr. Raman had

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

passed away at about 2 o' clock the previous night. The shock was really unbearable.

Mr. Raman, after a successful educational career, as the Hon'ble Minister pointed out, joined the Cochin Government service. For ten months he acted as Sub-Magistrate. But he thought that it would be better for him to go back to the Bar and he practised there for over 15 years. He had built up a very successful practice on the criminal side not only in this State, but outside as well. In fact, in every important criminal case both in Travancore as well as in Cochin, his services were requisitioned. It was while he was having such a lucrative practice on the criminal side of the Bar that he was appointed again to the Government service as the Assistant to the Government Advocate. Soon after, as was pointed out, he passed on from stage to stage, became the Sirkar Vakil and Public Prosecutor, for some time the Law Commissioner, then Additional Judge, and lastly a few months before his death, he was promoted to a very responsible post as the Commissioner of Excise. The Government in him as Excise Commissioner have lost a very valuable officer, especially in these days of tappers' strikes and several other troubles when the Government were finding his services very useful in pacifying and restoring peace. In fact, so far as the strike itself was concerned, the Ezhuvas were taking a very prominent part in it and it was a great help to the Government to find that a member of that community who was holding a responsible place was giving proper advice and trying to ease the situation. That loss it is difficult for the Government to replace. In his loss, so far as the Ezhuva community is concerned, they have lost a very prominent leader and so far as the Government is concerned, they have lost a very trustworthy and able officer. By his death, the State has lost a very good officer. I have known him ever since he began his practice here. He was a personal friend of mine, and I consider this loss as a personal loss. Though there had been occasions when we had to cross swords at the Bar as well as in the political field, because many a time he had opposed me, we had taken it in a sportsmanlike spirit, and we remained very intimate friends. I wish once more to associate myself with the resolution that has been placed before the House for its acceptance.

Mr. A. Eachara Menon (*Chittur-Rural*): Mr. President, Sir I associate myself with all that has been given expression to by the previous speakers on behalf of my party and my own behalf. The late Mr. Raman was an all round man. It has been said that he had a lucrative practice at the Bar. He was also a Malayalam poet and a very good prose-writer in

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

Malayalam. My acquaintance with Mr. Raman began when he was appointed as Magistrate of Chittur. Since then, we have been on friendly terms and we have been in this Council for some years. Every time when we met in the Council, he used to say that the Department that he was adorning was monopolised by those who had no business to do that. It was his own department, he used to say. When I met him last during the last session, he said 'I was trying my level best to secure a very good name by being there.' But Providence willed otherwise. His loss was not only a loss to us, but also to his community as well, of which he was a student champion and his community cannot repair the loss sustained by his death. We have now only to pray that his soul may rest in peace.

മിസ്റ്റർ വി. കെ. കുട്ടി: സർ, ബഹുമാനപ്പെട്ട മിനിസ്റ്റർ അവർകൾ ഇവിടെ അവതരിപ്പിച്ചിട്ടുള്ള അനുശോചന പ്രമേയത്തെ ഞാൻ ഹാർദ്ദമായി അനുകൂലിച്ചുകൊള്ളുന്നു കൊച്ചിൻ സിലിൽ മെമ്പറായിരുന്നുകൊണ്ട് അദ്ദേഹം അദ്ദേഹത്തിന്റെ സമുദായത്തിനും രാജ്യത്തിനുംവേണ്ടി ചെയ്തിട്ടുള്ള കൃത്യങ്ങൾ പലപ്പോഴും അടുത്തിരുന്ന മനസ്സിലാക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടുള്ളവരിൽ ഒരാളാണ് ഞാൻ. ഒരു മെമ്പർ എന്നുള്ള നിലയിലും അല്ലാത്ത അവസരത്തിലും ഈ കൊച്ചിൻസിലിന്റെ നടപടികളെ വീക്ഷിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതിനുള്ള സന്ദർഭം എനിക്കുണ്ടായിട്ടുണ്ട്. അതുകൊണ്ടാണ് മിസ്റ്റർ രാമന്റെ കൊച്ചിൻസിലിലെ പ്രവർത്തനത്തിൽ എനിക്കു കൂടുതൽ പരിചയം ഉണ്ടായിട്ടുള്ളതു്. പ്രത്യേകിച്ചും ഈഴവ സമുദായത്തെ നിയന്ത്രിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നതു്—ഇന്നുള്ള നേതാക്കന്മാർ പ്രാപ്തന്മാരാകുന്നതിനുമുമ്പു്—ഇദ്ദേഹമായിരുന്നു എന്നു പറയാതെ തരമില്ല. സാമുദായികമായ പ്രവൃത്തികളിൽ, ഒരു പ്ലാറ്റ്ഫാറത്തിൽ വെച്ചു പലപ്പോഴും പ്രസംഗിക്കുവാനും സാമുദായികമായകാര്യങ്ങളിൽ അദ്ദേഹത്തോടു കൂടിച്ചു പ്രവർത്തിക്കുവാനും എനിക്കു സന്ദർഭം ലഭിച്ചിട്ടുണ്ട്.

അദ്ദേഹം ഈഴവസമുദായത്തിനുവേണ്ടി പല പ്രവൃത്തികളും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. മിസ്റ്റർ രാമൻ സമുദായ പ്രവർത്തനം നടത്തിക്കൊണ്ടിരുന്ന കാലത്തും ഈഴവസമുദായത്തിൽ അധികം നേതാക്കന്മാരുണ്ടായിരുന്നില്ലെന്നു എനിക്കറിയാം. ഒരു സമുദായ പ്രവർത്തകൻ എന്ന നിലയിൽ ആണ് ഒരു പതിനഞ്ചുകൊല്ലം മുമ്പു എനിക്കദ്ദേഹത്തോടു പരിചയപ്പെടുവാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടുള്ളതു്.

അതിനുശേഷം അദ്ദേഹം ഗവൺമെണ്ടു സർവ്വീസിൽ ഏർപ്പെട്ടു. ഗവൺമെണ്ടിൽ അദ്ദേഹം ചെയ്തിട്ടുള്ള സേവനങ്ങളെപ്പറ്റി ബഹുമാനപ്പെട്ട ഗവൺമെൻറ് സിക്രട്ടറി അവർകൾ ഇവിടെ വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഒരു കാര്യം നിശ്ചയമാണു്. അദ്ദേഹം ഏതൊരു വിഷയത്തിൽ പ്രവേശിക്കുന്നുവോ ആ വിഷയത്തിൽ വളരെ ഔത്സുക്യമായി, ഉത്തരവാദിത്വത്തോടുകൂടി, പ്രവൃത്തിക്കുമെന്നുള്ളതിനു ഈ അടുത്തു കഴിഞ്ഞ ചില സംഭവങ്ങൾ ഉദാഹരണമാണു്. അങ്ങിനെ എല്ലാ വിധത്തിലും പ്രശോഭിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന ഒരു മാന്യന്റെ അകാലവിയോഗത്തിൽ ഈ സഭയോടു യോജിച്ചു ഞാനും അനുശോചിക്കയും എനിക്കുള്ള അനുശോചനത്തെ രേഖപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുന്നു.

മിസ്റ്റർ സി. ആർ. ഇയ്യുണ്ണി: സർ, മിസ്റ്റർ രാമന്റെ അകാലവിയോഗത്തിൽ അനുശോചനം പ്രകടിപ്പിച്ചുകൊണ്ടു സംസാരിച്ചിട്ടുള്ള സാമാജികന്മാരോടൊ ഞാനും ഞങ്ങളുടെ പക്ഷത്തിലെ പ്രതിനിധി എന്ന നിലയിൽ

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

യോജിക്കുന്നു. മിസ്റ്റർ രാമൻ ജനിച്ചുവളർന്ന പട്ടണം തൃശ്ശിവപേരൂർ ആയതുകൊണ്ടും, അതു് ഞാൻ ഇപ്പോൾ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്ന ഒരു പട്ടണമായതുകൊണ്ടും എനിക്കും മിസ്റ്റർ രാമനെപ്പറ്റി രണ്ടുവാക്കു പറയുന്നതിനു കൂടുതൽ അവകാശമുണ്ടെന്നാണു് ഞാൻ വിചാരിക്കുന്നതു്. മിസ്റ്റർ രാമനെ ചെറുപ്പകാലംമുതൽതന്നെ എനിക്കറിയാം. മിസ്റ്റർ രാമൻ ഒരു ക്ലാസു് എനിക്കു കീഴെയാണു് പഠിച്ചിരുന്നതു്. അദ്ദേഹത്തിനു് അക്കാലത്തു് തന്റെ വിദ്യാഭ്യാസംവേണ്ടപോലെ നിവർത്തിക്കുന്നതിനു് വളരെ വിഷമതകളുണ്ടായിരുന്നു. തൃശ്ശിവപേരൂരിലുള്ള പല മാന്യന്മാരും അദ്ദേഹത്തെ സഹായിച്ചിട്ടുണ്ടു്. അക്കുപ്പാടെ നോക്കിയാൽ അദ്ദേഹം പ്രാപിച്ച ഉന്നതസ്ഥിതി സപ്രയത്നം കൊണ്ടുമാത്രമാണെന്നു എനിക്കു പറയുവാൻ കഴിയും.

ഇതിനും പുറമെ മറ്റൊരുസംഗതി എനിക്കു പറയുവാനുള്ളതു് അദ്ദേഹത്തിന്റെ സാമുദായികമായ പരിശ്രമത്തെ കുറിച്ചാണു്. അവശതകളും അസ്വാതന്ത്ര്യങ്ങളും അനുഭവിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന ഒരു സമുദായത്തിൽപെട്ട ദേഹമാണു് മിസ്റ്റർ രാമൻ. അന്നു് ഇഴവസമുദായത്തിൽ സമുദായസേവനംചെയ്യുന്ന പ്രമാണികളൊ മാന്യന്മാരോ ആയിട്ടുള്ളവർ വളരെ കുറവായിരുന്നു. ഇൻഫീരിയാറിട്ടി കാംപ്ലെക്സു് (inferiority complex) എന്ന പേരിനാൽ അറിയപ്പെടുന്ന ആ അസ്വാതന്ത്ര്യങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചു് മിസ്റ്റർ രാമനു് വളരെ ക്ലിഷ്ടമായ അഭിപ്രായങ്ങളും ഉണ്ടായിരുന്നു. അതിനെ അകറ്റിക്കളയുവാനായി മിസ്റ്റർ രാമൻ അദ്ദേഹത്താൽ കഴിയുംവിധം പോരാടിട്ടുമുണ്ടു്. തീണ്ടപ്പാടിനെപ്പറ്റി മജിസ്ട്രേട്ടായിരിക്കുമ്പോൾ എന്തൊ കോടതിയിൽവെച്ചു് പ്രസ്താവിക്കയുണ്ടായി. അദ്ദേഹത്തിന്റെ മജിസ്ട്രേട്ടുജോലി പിൻതുടരുവാൻ സംഗതിയാകാതിരുന്നതു് വാസ്തവത്തിൽ അദ്ദേഹത്തിനു് സമുദായത്തോടുള്ള പ്രതിപത്തികൊണ്ടല്ലേ എന്നകൂടി ഞാൻ സംശയിക്കുന്നുണ്ടു്. സ്വാമി, അടിയൻ മുതലായ പദങ്ങൾ ഉപയോഗിക്കുന്നതുതന്നെ അദ്ദേഹത്തിനു് കണ്ണുകടരമായി തോന്നീട്ടുണ്ടു്. ഇക്കാലത്തു് യാഥാസ്ഥിതികത്വം വിട്ടു് ഉല്പതിഷ്ണുത്വം, പോരാ വിപ്ലവത്വം ഏതെങ്കിലും മനുഷ്യക്കുണ്ടായിരുന്നുവെങ്കിൽ തീച്ചയായും അതു് മിസ്റ്റർ രാമനും ഉണ്ടായിരുന്നുവെന്നു പറയുന്നതിൽ യാതൊരു വിരോധവുമില്ല. സാമുദായികമായ പരിവർത്തനങ്ങൾ വരുത്തുന്നതിനുവേണ്ടി മിസ്റ്റർ രാമൻചെയ്തിട്ടുള്ള പ്രവൃത്തികളുടെ നൂറിലൊരംശം ആ സമുദായത്തിൽപെട്ട മാറാരെങ്കിലും ചെയ്തിട്ടുണ്ടോ എന്നു സംശയമാണു്. കോഴിക്കോടു് മുതലായ ദിക്കുകളിൽ മിസ്റ്റർ സി. കൃഷ്ണനും, തൃശ്ശിവപേരൂരിൽ മിസ്റ്റർ രാമനും, തെക്കൻ ദിക്കുകളിൽ മിസ്റ്റർ അയ്യപ്പനുമാണു് സമുദായപ്രമാണികളായി നിലകൊണ്ടിരുന്നതു്. തീച്ചയായും മിസ്റ്റർ രാമനു് സമുദായപ്രമാണികളുടെയിടയിൽ വലിയൊരു സ്ഥാനം ആ സമുദായക്കാർ കൊടുക്കുന്നുണ്ടു്, കൊടുക്കേണ്ടതുമതലയുമുണ്ടു്. ഗവർമ്മെൻറുദ്യോഗകാര്യത്തിൽ നോക്കുകയാണെങ്കിൽ വളരെ കായ്ക്ഷമതയോടുകൂടിയാണു് അദ്ദേഹം തന്റെപ്രവൃത്തികൾ നടത്തി വന്നിരുന്നതെന്നുള്ളതിനു് അടുത്തകാലത്തെ ചില സംഭവങ്ങൾതന്നെ നമ്മുടെ ഓർമ്മയിൽ വരുന്നതാണു്. അദ്ദേഹം ഏതെങ്കിലും അഭിപ്രായം സ്വീകരിച്ചുകഴിഞ്ഞാൽ അതു് ധൈര്യത്തോടും ധീരതയോടും കൂടി പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനു് എപ്പോഴും തയ്യാറുള്ള ആളായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഈ പെട്ടെന്നുണ്ടായ വിയോഗത്തിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ സമുദായം, എത്രത്തോളം സങ്കടപ്പെട്ടുന്നുവൊ അത്രത്തോളംതന്നെ മറ്റു സമുദായാംഗങ്ങളേയും സങ്കടപ്പെടുത്തുന്നുണ്ടു്. എന്റെ മുമ്പെ പ്രസംഗിച്ച അംഗങ്ങളുടെ അഭിപ്രായത്തെയും ആശയങ്ങളെയും ഞങ്ങളും സ്വീകരിക്കയും ഈ അനുശോചനത്തിൽ പങ്കുകൊള്ളുകയും ചെയ്യുന്നു.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

Mr. President : I wish to associate myself with what has been said on the floor of this House to the memory of the late Mr. M. K. Raman, and I am sure hon'ble members would fully realise how keenly I feel the death of Mr. Raman. Even within a few months of my coming into the State, I fully appreciated the potentialities of Mr. Raman and I made up my mind that the Government should ere long utilise the services of Mr. Raman in a more effective manner in the public service. When he was rapidly promoted as the Head of a Department some thought that the promotion given was too high ; but from the experience of a few months in the Excise Department Mr. Raman has justified his selection. His loss is not merely a loss to the community but to the State as well. It is my duty to convey to the members of his family my deep sense of sorrow at this loss.

The resolution was passed nem con all the members standing.

Statement Regarding Select Committees.

Mr. President : With regard to the Select Committee appointed to consider the Cochin Debtors' Relief Bill, I wish to make a statement for the consideration of this House. When this Bill was referred to the Select Committee, the House decided that the report of the Committee should be presented to this House within one month. In spite of this specific reference of the Legislative Council, in the very first meeting of the Committee, the Committee resolved that they should go round the State and take evidence, and I got a requisition from the mover of the Bill that the Committee should be given four months' time more to submit the report. When the Council thought that the matter was of an urgent character and that the report should be submitted within one month, I think it is too much to expect the Diwan-President to take upon himself the responsibility of extending the time limit by four months. But that is not the main point to which I wish to draw the attention of the House. The Committee decided at the very first meeting that they have to go round the State to take evidence. I have observed that the procedure of a Select Committee of the legislature on a Bill, of going round the country and taking evidence, is a peculiar feature of this legislature only. I have had a fairly long experience of the Madras Legislative Council and the Legislative Assembly in Delhi and I might for the information of this House say that such a procedure is unknown in those legislative bodies. The Select Committee on a Bill either in

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly